

HỒI THỨ HAI MƯỜI BẢY TỬ MAI HOA, TỬ Y THỦ THẮNG

Lão đảo cặp mắt tam giác nhìn mọi người một lượt nói tiếp :

-Điều thứ ba là đề nghị dùng võ công để ấn định chưởng môn có điều không ổn. Nhân phẩm những người học võ có kẻ hay người dở. Nếu người võ công cao cao cường mà tư cách đê hèn tiểu nhân thì suy tôn lên làm chưởng môn thế nào được ?

Lão vừa nói câu này, nhiều người lẩm nhẩm gật đầu. Họ cho rằng hành động của lão tuy cổ quái, hình thù tay kỳ dị nhưng lão nói rất hợp lý.

Viên Tử Y cười lạt hỏi lại :

-Nếu cả ba điều kiện mà ta không theo điều nào thì sao ?

Lưu Hạc Chân đáp :

-Còn sao nữa ? Lão phu đành đưa mấy rễ xương khô cho cô nương bẻ nát ra.

Hồ Phi nghe hai người lý luận gay go biết rằng khó lòng tránh khỏi cuộc động thủ. Từ ngày chàng trưởng thành hành hiệp trên chốn giang hồ, từng gặp quan lại nhà Thanh lấn ách bách tính, tham quan bạo ngược, đã đem lòng chán ghét, bây giờ thấy Lưu Hạc Chân tuy tướng mạo què mùa mà dám công nhiên nhục mạ bọn thị vệ Đại Thanh, giọng nói đầy vẻ chính khí nên ngấm ngầm mong lão đắc thắng. Nhưng Tử Y nữ lang ra tay mau lẹ, bản lĩnh cao thâm muốn thắng nàng không phải chutyện dễ.

Viên Tử Y thái độ ngạo mạn, coi Lưu Hạc Chân chẳng vào đâu. Nàng hững hờ nói :

-Lão định tử quyền cước hay đao thương ?

Lưu Hạc Chân đáp :

-Cô nương đã tự xưng là đệ tử của Vi Đà môn, vậy chúng ta tử thí môn pháp bảo trấn sơn của phái Vi Đà.

Viên Tử Y hỏi :

-Báu vật trấn sơn là gì ? Lão nói huých toét ra đi ! Ta rất ngán những người nói lòng vòng.

Lưu Hạc Chân ngửa mặt lên trời cười ha hả đáp :

-Cô nương đến bảo vật trấn sơn của bản môn cũng không biết thì còn làm chưởng môn thế nào được ?

Viên Tử Y hơi lộ vẻ bối rối nhưng chỉ nháy mắt bình tĩnh lại, hỏi :

-Võ công của bản môn đã tinh thông lại cực kỳ rộng lớn. Chỉ luyện được một chiêu nửa thức đến trình độ cao đã đủ hoành hành thiên hạ. Lục Hợp Đao cũng

vậy, Lục Hợp Thương cũng thế, chẳng môn nào không phải là vật chí bảo của bản môn.

Lưu Hạc Chân không khỏi ngấm ngầm bội phục con người thông tuệ. Lão biết rằng nàng không hiểu báu vật trấn sơn là môn gì nhưng lời đáp của nàng thật đường hoàng khiến người ta khó mà bài bác được.

Lưu Hạc Chân thấy bọn đệ tử bản môn nghe nàng nói vậy có vẻ đem lòng khâm phục, lão đưa tay lên vuốt mấy sợi râu chuột rồi nói :

-Được lắm ! Lão phu dạy không cô nương. Báu vật trấn sơn của bản môn là Thiết Cương Mai Hoa Trang. Cô nương đã hiểu qua chưa ?

Viên Tử Y cười lạt hỏi :

-Ha ha ! Cái đó mà bảo là bảo bối ư ? Ta cũng dạy khôn cho lão một điều là trong võ công đường ngay và bằng phẳng là đáng quý trọng và hữu dụng. Còn những Mai Trang, Tiền Dao trận gì đó chỉ là những cái lòe loẹt xảo diệu để hãm người, gạt trẻ nít. Có điều ta không tỷ thí thì e rằng trong lòng lão không phục. Vậy Mai Hoa Trang của lão ở đâu, cứ trở ra đi !

Lưu Hạc Chân cầm một chung rượu trên bàn ngửa cổ uống một hơi cạn sạch rồi tiện tay liệng xuống đất.

Quần hào đều giật mình kinh hãi, chắc rằng cái chung rượu bể tan tành và bật lên những tiếng kêu loảng xoảng.

Không ngờ lão vận dụng kinh lực vừa đúng độ. Cái chung rượu rớt xuống đất khẽ trượt đi. Luồng lực đạo tiêu hết rồi, cái chung đứng vững lại trên viên gạch vuông dưới sảnh đường, không sức mẻ một chút.

Lão liệng cái chung thứ nhất xong lại nâng chung thứ hai lên uống rượu rồi liệng xuống.

Hai tay lão hoạt động liên tiếp không ngừng. Gặp chung không lão quăng liền mà chung có rượu bất luận đầy vơi, lão cùng uống một hơi cạn sạch.

Chỉ trong khoảnh khắc, dưới đất đã bày đầy những chung rượu úp xuống đất tất cả ba mươi sáu chiếc.

Thủ pháp của lão tuyệt xảo khiến ai nấy đều khâm phục. Tửu lượng của lão cũng không phải tầm thường. Trong lúc liệng chung ít ra lão đã uống đến mười bốn, mười năm chung lớn. Có điều lão càng uống nhiều rượu, sắc mặt càng vàng khè.

Người lão rung động mộ cái, nhẹ nhàng nháy ra. Chân mặt để trên không, chân trái đạp lên trên chung. Lão chấp hai tay lại nói :

-Xin lãnh giáo !

Viên Tử Y thực tình không hiểu cách luyện Thiên Cương Mai Hoa Trang này thế nào nhưng năng ỷ mình khinh công rất cao thâm nên trong lòng chẳng thấy sợ hãi gì. Nàng điếm chân trái xuống cũng nhảy lên đứng trên một cái tròn chung.

Viên Tử Y đứng ở phía trên. Hai tay khê giơ lên nhưng chưa phát chiêu. Nàng còn chờ xem đối phương ra tay cách nào rồi mới tùy cơ ứng biến. Có điều nàng ngó thấy thủ kinh của đối phương liệng chung cực kỳ xảo diệu liền biết ngay lão chẳng phải là hạng Tôn Phục Hổ, Uất Trì Liên nên không dám khinh địch chút nào.

Lưu Hạc Chân tiến lên một bước. Tay mặt vung quyền đánh tới Viên Tử Y. Đây là đệ nhất thức trong chiêu Tam Hoàn Sáo Nguyệt về Lục Hợp Quyền.

Viên Tử Y hấy từ ngón tay út của lão nắm lại so le không đều để chia ra ba hình tam giác. Nàng biết Tam Giác Quyền phát chuyên dùng cách đánh vào huyết đạo địch nhân. Lão đã thi triển quyền pháp đó dĩ nhiên là tay hảo thủ về môn điếm huyết. Nàng liền đưa chân trái chênh chếch lùi lại một bước phản kích một chiêu Tài Truy trong Lục Hợp Quyền. Tay mặt cũng nắm lại thành Tam Giác Quyền.

Lưu Hạc Chân thấy thân pháp, bộ pháp, quyền pháp của Viên Tử Y bề ngoài đúng là công phu chính tông của bản môn nhưng vừa rồi nàng chế phục bọn Tôn Phục Hổ ba người lại sử tâm pháp biến hoá không do bản môn truyền thụ. Có điều chỗ khác biệt nếu chẳng phải là tay cao thủ hạng nhất ở bản môn thì không nhận ra được. Trong lòng vừa kinh dị lại vừa phẫn nộ, lão bước qua mé tả đánh ra chiêu Phản Cung Tự Đỉnh.

Thoi quyền này dùng mu bàn tay để đấm người. Trong Lục Hợp Quyền kêu bằng Khổ Não Quyền vì quyền pháp này rất khó, lúc luyện tập thật là khổ sở nên mang tên như vậy.

Khổ Não Quyền mà luyện được đến nơi thì uy lực cực kỳ mãnh liệt nhưng ít ra cũng phải luyện mười mấy năm mới thành.

Viên Tử Y chưa luyện đến trình độ đó, nàng đành bỏ cái khó dùng cái dễ, ra chiêu Suất Chưởng Xuyên Chưởng. Tay trái sử Phát Diệp Chưởng, tay mặt sử Suất Bi Chưởng và cũng là công phu chính tông của Lục Hợp Quyền.

Hai người xoay chuyển trên ba mươi sáu cái tròn chén và thi triển toàn Lục Hợp Quyền Pháp.

Động thủ đối chiêu trên Thiên Cương Mai Hoa Trang cốt là ở chỗ cướp được trung trang dồn đối phương ra ngoài lề và chờ cơ hội xuất thủ trầm trọng khiến đối phương hết đường lui là phải rút xuống dưới trang.

Lưu Hạc Chân từ thuở nhỏ đã luyện thành thuộc môn này, lão lại khổ luyện mấy chục năm nên bước lui bước tới, qua tả qua hữu, bộ pháp không sai mảy may. Chỉ mấy chiêu lão đã đoạt được trung trang, lão liền tăng gia trọng lực vào thoi quyền.

Lão biết thiếu nữ tuy nhỏ tuổi nhưng võ công được cao nhân truyền thụ nên không dám coi thường. Lão định bụng chỉ giữ trung trang là nắm chắc phần thắng.

Viên Tử Y động thủ với bọn Tôn Phục Hồ tuy nói là ba chiêu thủ thắng mà thực ra ngay chiêu đầu đã chiếm được tiên cơ nhưng hiện giờ nàng tử quyền với Lưu Hạc Chân trên Mai Hoa Trang, nàng đánh ra một quyền một chưởng đều gặ phải luồng lực đạo hùng hậu phản kích.

Chân nàng đạp trên tròn chén mà bước mạnh một chút là làm bể ngay. Cuộc tử võ này kể như thua rồi, chỉ vì đặt chân xuống một chút lại phải cất bước liền, không dám ra chiêu hết sức.

Võ công nàng tuy cao thâm nhưng kinh nghiệm lâm địch hãy còn non nớt. Nàng thấy địch nhân giữ vững vị trí khó bề lay động đành thi triển khinh công thượng thừa bước trên tròn chén để bao vây chung quanh đối thủ và chỉ nhằm chỗ đối phương sơ hở đánh vào.

Hai người trao đổi mười mấy chiêu và đã sử dụng hết một lượt Lục Hợp Quyền Pháp mà Lưu Hạc Chân thân hình ồm nhất vẫn đứng vững như núi. Quyền phong của lão dần dần rít lên. Hiển nhiên lão đã gia tăng kinh lực.

Theo võ công các môn phái thì cuộc tử thí trên Mai Hoa Trang có thể biến đổi trăm cách ngay trên đấu cọc. Cọc hoặc bằng gỗ hoặc bằng trúc xanh hoặc chông gạch đá hay cùng lắm là cắm đao xuống đất nhưng đằng này lại úp chén làm Mai Hoa Trang, các võ sư trong sảnh đường chưa từng thấy qua.

Ba mươi sáu cái chung rượu dường như Lưu Hạc Chân đã loạn xạ chứ không tề chỉnh theo hình hoa mai nhưng bên trong vẫn có quy củ. Lão đã truyền tập thuần thục thì dù nhắm mắt tử đấu, chân bước cũng không sai trật.

Còn Viên Tử Y thì mỗi bước chân phải dòm xuống nhắm trúng bộ vị tròn chén mới dám đặt chân vào. Cái đó là mất thì giờ và ảnh hưởng đến quyền cước nên dần dần nàng lâm vào tình trạng hạ phong.

Lưu Hạc Chân mừng thầm trong bụng. Lão từ từ biến đổi quyền pháp. Tay mặt lão sử Tam Giác Quyền nhằm đánh vào đại huyệt trong người đối phương, tay trái thi triển Khổ Não Quyền phát huy luồng kinh lực trầm trọng để phóng trả đối phương và sử dụng Triệt Thủ Pháp.

Viên Tử Y thấy mình không địch nổi liền biến chưởng thành chỉ một cách đột ngột phóng về phía trước. Đây là chiêu Tứ Di Tân Phụ trong Lục Hợp Thương Pháp.

Lưu Hạc Chân giật mình kinh hải không kịp suy nghĩ vội nghiêng mình né tránh.

Dè đâu Viên Tử Y lại vung tay mặt chém ngay bằng chiêu Cây Quả Tiến Bộ Liên Hoàn Đao xuống trong Lục Hợp Đao Pháp.

Lưu Hạc Chân bất ngờ nàng lại biết quyền pháp thành đao pháp không khỏi hoang mang một chút, đầu vai lão bị đao chém trúng. Nhưng lão hạ thấp vai xuống đã giảm bớt tám thành lực đao của đối phương đồng thời lão phản kích ra một quyền.

Viên Tử Y tay trái hi triển chiêu Bạch Hâu Hiến Đào chém xuống hạ bàn. Thế là hai tay cùng sử đao pháp mà là song đao chứ không phải đơn.

Nàng dùng chưởng làm đao chém tới, Lưu Hạc Chân tránh không kịp. Binh một tiếng vang lên. Lão trúng chưởng dưới nách, người lão đảo phải bước xuống.

Hồ Phỉ đứng bên nhìn rõ nghĩ bụng :

-Một tay cao thủ võ học như lão mà bị bại về quái chiêu của đối phương thật là đáng tiếc.

Chàng chụp lấy hai cái chung rượu trên bàn cũng học thủ pháp của Lưu Hạc Châu liệng ra.

Hai cái chung nhẹ nhàng trượt đi dừng lại đúng chỗ bàn chân Lưu Hạc Chân rớt xuống.

Lưu Hạc Chân bước ra ngoài Mai Hoa Trang nắm chắc thất bại. Đột nhiên lão thấy dưới hai chân mình đặt hai chung rượu sừng sốt một chút rồi biết có cao nhân đứng bên ám trợ.

Quần hào đều để mục quang chăm chú theo dõi duộc tử đấu giữa hai người nên không phát giác ra Hồ Phỉ đã liệng chung xuống.

Viên Tử Y dùng chỉ làm thương, dùng tay làm đao, tuy vẫn là công phu về Lục Hợp Thương và Lục Hợp Đao nhưng ở Vi Đà môn trước nay chưa từng có những chiêu quái dị đó.

Lưu Hạc Chân rất dỗi kinh ngạc chấp tai hỏi :

-Võ công của cô nương thật là thần diệu, tại hạ chưa từng thấy qua. Xin hỏi cô nương đã được cao nhân phái nào truyền thụ ?

Viên Tử Y hỏi lại :

-Phải chăng lão không nhận ra đệ tử bản môn ? Nếu vậy thì ta chỉ dùng Lục Hợp Quyền để thắng lão thì lão tính sao ?

Lưu Hạc Chân chỉ mong nàng nói câu đó liền kính cẩn đáp :

-Nếu cô nương mà dùng võ công chân thực để chế phụ tại hạ thì thật là đáng mừng cho bản môn có cơ phát triển. Tiểu lão cam tâm tình nguyện đi theo cầm roi ngựa cho cô nương.

Vừa rồi lão đã lãnh giáo võ công của Viên Tử Y bao nhiêu tính cuồng ngạo đều dẹp hết. Lão lại liếc mắt nhìn Hồ Phỉ rồi chấp tay nói :

-Tiểu lão xin phô trương cái dỡ.

Lão chấp tay là để tạ ơn Hồ Phỉ đã liệng chung giúp mình. Tuy lão không hiểu ai đã xuất thủ viện trợ nhưng cũng biết hai chung rượu từ phía Hồ Phỉ liệng ra.

Viên Tử Y tâm tư cực kỳ linh mẫn. Nàng thấy Lưu Hạc Chân vận hỏi môn phái đã nghĩ ngay cách thắng lão. Lúc nào lão cũng chấp tay trở về vị trí đoạt trung trang, nàng liền ra chiêu Cổn Thủ Hổ Tọa đúng là võ công chính tông Lục Hợp Quyền.

Sau mấy chiêu Lưu Hạc Chân lại dần dần chiếm được thượng phong. Lần này lão động thủ, cất bước càng thận trọng hơn trước chỉ sợ trong quyền chiêu của đối phương lại xảy biến hóa.

Lão chiết giải mấy chiêu nữa thấy đối phương không biến đổi quyền pháp đã hơi yên dạ.

Viên Tử Y sử chiêu Đả Hổ Thức, lão liền hư điểm chân phải về phía trước đồng thời ra chiêu ㄨ Long Thám Hải.

Đột nhiên bàn chân phải cảm thấy có điều khác lạ liền đưa mắt ngó xuống không khỏi giật mình kinh hãi vì thấy cái chung rượu nguyên trước đặt úp xuống không biết đã lật ngửa lên từ hồi nào. May mà lão chỉ hư điểm chân phải vào, nếu thực sự bước lên nhất định phải bể chung đồng thời người chúi về phía trước và thất bại rồi. Lưu Hạc Chân trong lúc hoang mang vội dời bước qua trôn chung khác, người lão lảo đảo, lưng toát mồ hôi lạnh.

Bỗng thấy Viên Tử Y lúc giờ chân trái lên, cả chung rượu cũng lên theo, lão không hiểu bàn chân nàng vận kinh cách nào mà lúc đặt xuống đã lật ngửa chung lên rồi.

Chân trái Viên Tử Y đặt xuống, chân phải nàng nhấc lên lại lật ngửa cái chung khác, khinh công của nàng thật ít người bì kịp.

Lưu Hạc Chân bụng bảo dạ :

-Chỉ còn cách hạ nặng tay gấp rút khiến thị chưa kịp lật hết chung đã bị đánh rớt xuống Mai Hoa Trang là được.

Lão liền gia trọng chưởng lực tiến đánh mau lẹ.

Ngờ đâu Viên Tử Y lại không chịu nhường quyền với lão mà chỉ du tẩu xung quanh, thân pháp mau lẹ dị thường. Chân nàng vừa đặt vào chén lập tức thay đổi không dừng lại trong nháy mắt.

Khoảnh khắc, trong ba mươi sáu chung rượu nàng đã lật được ba mươi tư chiếc chỉ còn hai chiếc Lưu Hạc Chân đặt chân lên là chưa lật.

Trước tình trạng này, Lưu Hạc Chân mà đưa chân dời qua nơi khác là bể chung. Chỉ còn đường đứng nguyên tại chỗ.

Lão ngẩn người ra vẻ mặt thâm nói :

-Cô nương thắng rồi !

Dứt lời lão bước xuống đất, mặt vàng như nghệ.

oOo